

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, blev Lovudkastet, efter at være oplæst (See Anhang A), sat under Afstemning og vedtoges med 58 Stemmer mod 8.

Lovforslaget gaaer nu til Landstinget.

Man gik derefter til Nr. 4 paa Dagsordenen: anden Behandling af Forslag til Lov angaaende nærmere Bestemmelser med Hensyn til Straf af Forbedringshuusarbejde. (Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 885, 1ste Behandling i Tid. Sp. 958.)

Til denne Behandling vare følgende Endringsforslag fremkomne:

Af Frølund:

Til § 3.

principalt: Istedetfor „efter derom af Justitsministeriet afgiven Bestemmelse“ sættes „med eget Samtykke“

subsidiært: Til Slutningen af Paragraffen føies:

Dog kan denne Hensættelse til Arbejde i Enkeltcelle kun finde Sted, naar vedkommende Fange deri samtykker.

Frølund: De to Forslag, jeg har tilladt mig at stille, ere omtrent eensbetydende; jeg har stillet det ene subsidiært, fordi jeg har troet, at der måske vilde være Enkelte, der hellere vilde gaae ind paa det i denne Form. Forøvrigt gaaer Forslaget, som det vil sees, ud paa at fastsætte, at Fangen kun kan overflyttes til Enkeltcelle med sit eget Samtykke. En modsat Fremgangsmaade forekommer mig at ville være en aabenbar Uretfærdighed. Jeg gaaer nemlig ud fra, at Fangen er skeet sin Ret ved den Dom, der er faldet over ham, og ligesom jeg anseer det Offentlige for berettiget til at erquire denne Dom, saaledes mener jeg ogsaa paa den anden Side, at Fangen er berettiget til at forlange at blive behandlet efter denne Dom og ikke efter en eller anden enkelt Mands subjective Skjøn.

Hvis Lovforslaget, saaledes som det foreligger, ophøies til Lov, vil Fængselsinspectøren eller Directøren eller Justitsministeren, naar det falder dem ind, kunne kaste en Fange i Cellesfængsel — for disciplinaire Forseelser maae Fangerne naturligviis underkastes en anden Behandling, maaskee en haardere, men det foreligger ikke her, derom er der slet ikke Tale nu — det er en ny Dom, man sælder over Fangen, og den lægger man i Justitsministerens Hænder, en Mand, som lever langt borte fra Fangen. Dette forekommer mig at være en aabenbar Uretfærdighed. Hvorfor ikke overlade Fangen selv Valget? Naar det skeer med hans eget Samtykke, tilføies der ham ingen Uret; skeer det derimod efter en Mands Indsald, Skjøn eller Lune, eller hvad man vil kalde det, saa finder en Retskrænkelse Sted; thi Fangen maa være berettiget til at forlange den Dom erquiret, som han er idømt. Jeg skal derfor tilraade, at man antager mit Endringsforslag.

Schiern: Jeg skal tillade mig at udtale mig i den samme Retning som den ærede Forslagsstiller. Det forekommer overhovedet mig vel grundet, og det er ogsaa hos os en almindelig Retsgrundsatning, at man saa lidt som muligt skal ad Lovgivningens Vej rokke ved en Dom. Kongen kan formilde en Straf, der er idømt, men man skal ikke legislativt underkaste dem, der ere dømt til en vis Straf, en anden Straf. Jeg kan meget godt forstaae, at naar en Fange er hensat i et Fængsel og dette afbrændte, da maatte man være besejlet til at sætte ham i et andet Fængsel; jeg kan ligeledes forstaae, at, for at nævne et andet Exempel, naar man overhovedet vilde forandre den tilsvante Jøde i et Fængsel, da maatte man ogsaa kunne give enhver af Fangerne en anden Kost; men jeg kan ikke see, hvorledes man her kan faae Ret til at sætte en ny Straf istedetfor den, der er givet, og aabenbart forekommer det mig dog, at her er Tale om en ny Straffearart; thi seer man hen til § 2, da siges der jo udtrykkeligen, at ingen Forkortelse af Straffetiden finder Sted, forsaavidt Fangen udstaaer Straffen i de ældre Forbedringshuse. Det være mig tilladt at til-